

בחברה שדוגלת בערכי השמיטה יש רגישות למחזורי הטבע והחיים, יש 'קשב לקצב' שמכניס מרכיבים מובהקים של חסד, צוותא, ואף צדק כלפי אדם ואדמה. מעבר לכל הלכה ספציפית, או רעיון חברתי או סביבתי של מה ואיך 'לשמוט', צו השמיטה הוא פשוט: לדמיין. הדבר העיקרי שחסר לנו בבניית חברה מתוקנת יותר – חברה יותר צודקת, יותר בריאה, ויותר מקיימת הוא היכולת שלנו לדמיין חלופה למציאות שלנו כיום. בחברה שכל כך עסוקה בלהיאחז, בלשלוט, השמיטה מציעה דרך אחרת לחיות ביחד. חברתנו, שנהייתה צרכנית-תאגידית במהותה, נתפסת כסוג של חוק טבע, ומגלמת את שיא הקדמה האנושית. אך חברה זו, עם כל הפיתוחים הטכנולוגיים, הדברים הנוצצים, והתחושה של עושר ונוחיות (לחלק ממנה! וגם זה רק לכאורה), היא חברה שמדלדלת את משאבי הטבע, הורסת מערכות אקולוגיות ומזהמת אוויר, מים וקרקע, וכן חברה שבה הפער החברתי הולך וגדל. חברה שבה על אף כל ה'קידמה' יש רעב, עוני, בורות וניכור הולכים וגוברים. (...)

לכן צו השמיטה צריך להיות גם צו השעה: לדמיין את הדרך שלנו אל חברה ואל עולם יותר טובים.

(ד"ר גרמי בנשטיין, סמנכ"ל מרכז השל לקיימות, בתוך: גיליון שמיטה ישראלית לפרשת נח תשע"ה, אוקטובר 2014)

משמיטה למעשה

דמיינו באיזו חברה הייתם רוצים לחיות כשתהיו גדולים. דמיינו כיצד ניתן לשנות את פני הדברים באתר זה תוכלו למצוא פרויקטים שוני של חולמים אחרים.

גליה מאיר. פיקיוויקי